Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

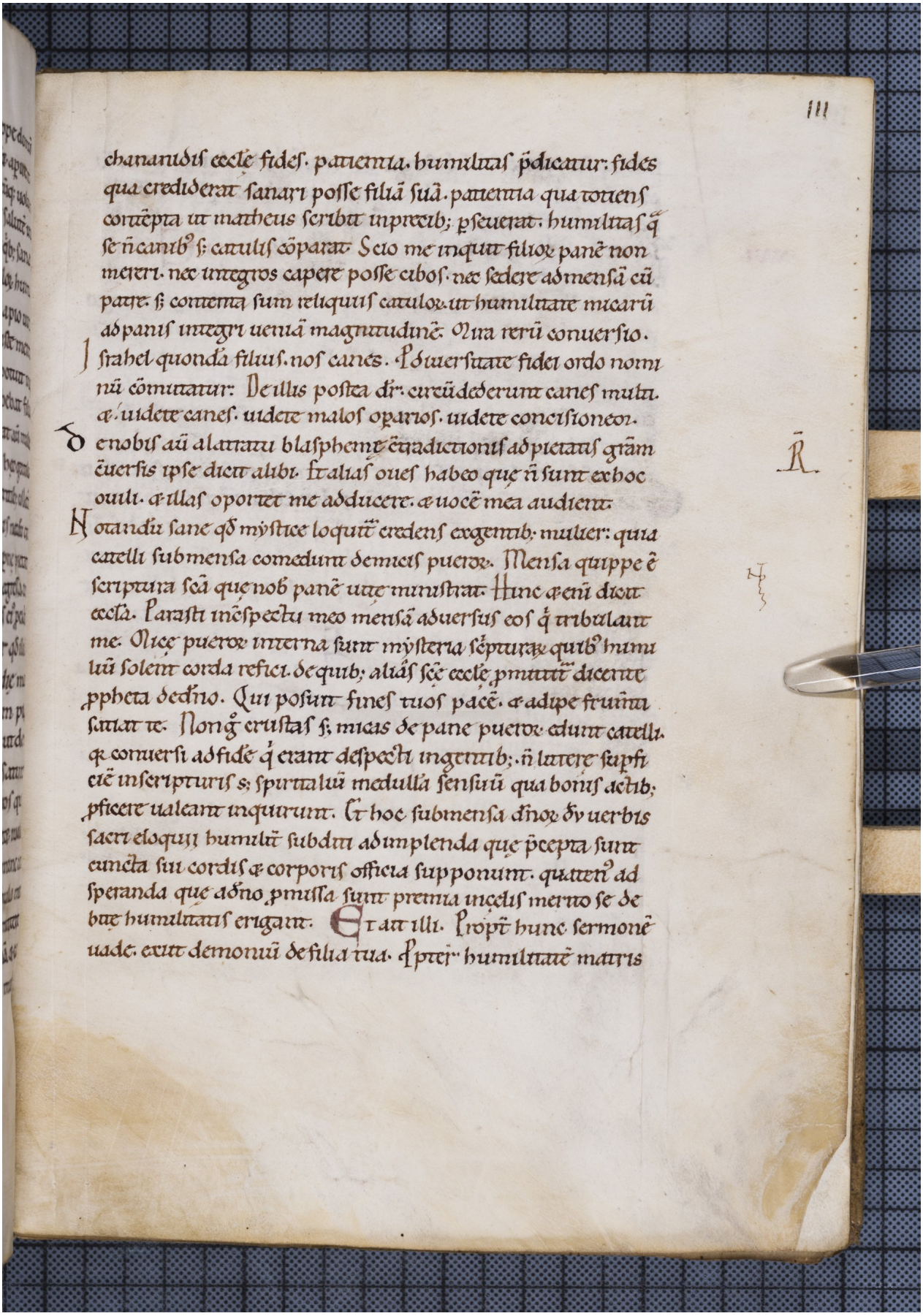

111

chananidis eccle fides. patientia. humilitas p̄dicatur: fides
qua crediderat sanari posse filiā suā. patientia qua totiens
contēpta ut matheus scribit inprecib; pseuerat. humilitas q̄
se ñ canib⁹ s; catulis cōparat. Scio me inquit filios panē non
meiori. nec integros capere posse cibos. nec sedere admensā cū
patre. s; contenta sum reliquiis catulor. ut humilitate micarū
ad panis integri uenia magnitudinē. Vna rerū conuersio.
Israhel quondā filius. nos canes. Pōuersatae fidei ordo nomi
nū cōmutatur: De illis postea dr. eicīū dederunt canes multi.
& uidete canes. uidete malos operios. uidete concisionem.
Denobis aū alatratu blasphemē eradicationis ad pietatis grām
ēuersis ipse dicit alibi. Et alias oues habeo que ñ sunt ex hoc
ouili. & illas oportet me adducere. & uocē mea audient.
Notandū sane qd mystice loquit̄ credens exgentib; mulier: quia
catelli submensa comedunt demicas pueror. Mensa quippe ē
scriptura scā que nob panē uite ministrat. Hunc & eni dicit
ecclā. Parasti inspectu meo mensā aduersus eos q̄ tribulant
me. Micē pueror interna sunt mysteria sēpturar quib⁹ humi
liū solent corda reficī. de quib; aliās scē ecclē p̄mittit dicente
ppheta de deo. Qui posuit fines tuos pacē. & adipe frumti
saturat te. Non g̃ crustas s; micas de pane pueror edunt catelli.
q̄ conuersi ad fidē q̄ erant despecti ingentib; ñ latere supfi
ciē inscripturis s; spiritalū medullā sensuū qua bonis actib;
pficere ualeant inquirunt. Et hoc submensa dñor. dū uerbis
sacri eloquii humilit̄ subditi ad implenda que p̄cepta sunt
cuncta sui cordis & corporis officia supponunt. quatenꝰ ad
speranda que dño promissa sunt premia inceptis merito se de
bac humilitatis erigant. Erant illi. Propt̄ hunc sermonē
uade. exiit demonium de filia tua. Quor. humilitatē matris